

K 7/M 45

120000869027

Община Русе
Министерство
на културата

**50.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
13 - 28.03.2010
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ**

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**50.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
13 - 28.03.2010
RUSE
BULGARIA**

Ruse Municipality
Ministry of Culture

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869027

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

50. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 13 – 28 март 2010

50 години

Национално училище по изкуствата

Проф. Веселин Стоянов – Русе

ФЕСТИВАЛЕН ОРКЕСТЪР
от възпитаници
на НУИ Проф. В. Стоянов – Русе

Диригент

ЕМИЛ ТАБАКОВ

Солисти

Клавирно дуо

АГЛИКА ГЕНОВА

& ЛЮБЕН ДИМИТРОВ

СВЕТЛИН РУСЕВ цигулка

25.03 четвъртък, 20 ч.
Зала *Доходно здание*

418404

**ОБЩИНСКА
БАНКА АД**

e-on | Bulgaria

ПРОГРАМА

I.

МОРИС РАВЕЛ

(1875-1937)

Болеро

1928

ФРАНСИС ПУЛЕНК

(1899-1963)

Концерт за две пиана и оркестър

1932

Allegro ma non troppo

Larghetto

Finale. Allegro molto

II.

ЯН СИБЕЛИУС

(1865-1957)

Концерт за цигулка и оркестър

оп. 47, ре минор

1903-1905

Allegro moderato

Adagio di moderato

Allegro ma non tanto

ЕМИЛ ТАБАКОВ

(1947)

Концерт за оркестър, III част

1995

Presto

Първите дни на 1928 Морис Равел посреща в Америка, осъществявайки голямо турне, преминало с огромен успех. В края на април, завръщайки се във Франция, той е сюрпризиран от една извънредно интересна и оригинална поръчка. Ненагминатата Шехерезада или Клеопатра от балетната трупа на Дягулев – Ида Рубинщайн, му поръчва да създаде за нея *Испанска танцова сцена* със солираща балерина и група кавалери, чийто сюжет сравнително тривиално следва схемата Съблазн – Съперничество – Ревност – Кървава развръзка. Но създаденото като хореографска драма *Болеро*, поставено на 22 ноември 1928 в *Гранд опера*, не среща успех у публика и критици: *Този танц в умерено движение е досадно еднообразен по мелодия, хармония и ритъм, подчертаван непрекъснато от малкото барабанче*. Спектакълът не извиква особено ентузиазъм у публиката, но музиката на *Болеро* завоюва широка популярност заради своя магнетизъм, уникален подход към музикалния материал и енциклопедично оркестрово майсторство. Изключително ясната структура, подчинена на принципа на неизменността на трите главни компонента – ритъм, мелодия и темпо, поглъща вниманието и взривява съзнанието с тембровата драматургия, мащабите на динамичната амплитуда и хипнотизиращия метроритмичен рисунок.

Във всички произведения на Франсис Пуленк от 30-те години преобладават безоблачни настроения, пасторална лирика и неизчерпаема мелодическа изобретателност. Композиторият съумява да съчетава елементите на съвременния градски фолклор и френската народна песенност с образите, формите и ритмите на романската музика от 18. век.

Концертът за две пиана не излиза извън общата характеристика на творбите от това десетилетие. Музиката на произведението е изцяло озарена от веселие, блясък и непринуденост, вдъхновени от най-светлите жизнерадостни страници на Моцартовото творчество.

В първата част липсва типичното за концертния жанр конфликтно развитие. Главозамайващото вихрено движение в началните тактове е прекъснато от лиричен епизод, а в края жизненото настроение се връща и частта завършва с характерната ирония на Пуленк.

Във втората част е обвързана с образите от музиката на 18. век. Непретенциозната, спокойна тема действително е много близка по характер на някои Моцартови теми. Красивата лирична мелодия обрисова атмосфера на сантиментална възвишеност.

Финалът обединява интонационните и ритмични елементи от предшестващите го две части. Концертът в известен смисъл представлява весела пародия на класическия жанр, но е привлекателен с изящните си лирични моменти.

Леополд Стоковски нарича Цигулковия концерт на Ян Сибелиус *една от най-хубавите симфонии*, а повод за такова обобщение му дават мащабността, симфоничното развитие, дълбочината на мисълта, многообразието на емоционалните състояния, съвършената оркестрация, които действително приближават творбата до най-добрите симфонични произведения на финландския композитор.

Концертът е написан към края на първия период в творчеството на Сибелиус, в който той използва множество елементи от финския фолклор, за да превърне музиката си в *откровение за страната на хилядата езера*. На това в голяма степен се дължи и своеобразният епично-съзерцателен облик на творбата.

Особеност на стилистиката е и уникалността в съчетаването на национално – класично – романтично. Емоционалната свобода, широкото мелодично дишане (особено в соловата партия), ярките динамични амплитуди, блестящата импровизация и виртуозитет са подчинени на строга логична организация на формата. Темите в отделните части имат интонационна близост. Те сякаш произлизат една от друга чрез непрекъснато обновяване. В една на пръв поглед традиционна структура наблюдаваме редукване на колористично диференцирани, жанрово разнообразни раздели, сякаш рисуващи конкретни картини. Соловата партия е изключително индивидуализирана и е замислена като контраст, противовес на оркестровата. Дали това е израз на борбата на човека със суровите сили на северната природа е въпрос на лично възприятие.

Логиката на музикалната драматургия е постигната чрез съпоставяне на три контрастни сцени. В лирико-драматичната Първа част, построена като съревнование между солиста – разказвач и оркестъра, действието, развиващо се интензивно и стремително, достига до най-голямата си динамична кумулация. Спокойният, съсредоточен размисъл превръща Втората част във вдъхновена елегична песен, лишена от елементи на чувственост, сантименталност и романтична хиперболизация. Веселата танцувалност на Финала въздейства като жизнеутвърждаващ тържествено-триумфален апофеоз.

Премиерата на концерта е на 8 февруари 1904 в Хелзинки със солист В. Новачек и диригент Ян Сибелиус.

Емил Табаков пише Концерта за оркестър по поръчка на МФ *Мартенски музикални дни* за неговата 35-годишнина. Завършен е през февруари 1995, а световната му премиера е в рамките на фестивала, на 25 март същата година, в изпълнение на Софийска филхармония под диригентството на автора. Успехът е огромен, а творбата определено впечатлява критиците с мащабите, структурата и оркестровото си майсторство, адекватни на най-добрите традиции на модерния европейски концептуален симфонизъм.

„Писах концерта цялото лято и го довърших през зимата. Затова отложих няколко концерта в София и дори в чужбина. Трудно ми е да опиша как точно се роди. Мислех си, че като е за 35-годишнината на фестивала, трябва да бъде нещо потържествено. Така ми дойдоха няколко теми. Досега почти не съм писал с български мотиви, те някак си сами дойдоха.

Много съм доволен от успеха, защото това е голяма рядкост. Публиката няма доверие, тя дори се страхува от новата музика, обича да слуша нещо изпитано, нещо романтично. Като знаят, че в програмата има нова българска музика, дори не отиват на концерт. Друго е Брукнер, Бетовен – е, то е нещо, което се знае, лесно се разбира дали изпълнението е добро. Дори и на много големи автори първите изпълнения са минавали ей така, защото публиката няма време да ги разбере”.

Емил Табаков

„Очакваше се творбата да бъде празнична и концертна – и тя беше съответно бляскава и тричастна по класически. Тя беше в типичната за Табаков комуникативност, интересна като звучност, в традициите на българското музикално слово, с типичните за съвременния изказ фрагментарност, епизодичност, „сблъскване“ на инструментални групи, надиграване в алеаторни модели, с фактурно движение от унисонно сливане на пластове до немногослойното им разделяне“.

Милена Божикова

Основано през 1995 в Хановер. Клавирното дуо Азлика Генова & Любен Димитров още през първите години от съществуването си печели всички авторитетни конкурси в тази категория – *Белини* в Италия (1995), в Токио (1996), Музикалният конкурс на ARD в Мюнхен (1996) и *Мъри Драноф* в Маями, САЩ (1997).

Така започва сензационната международна кариера на двамата млади виртуози Азлика Генова и Любен Димитров. Техните концерти са високо ценени от публиката и пресата и предизвикват бурни овации. На тези български музиканти се пада честта да открият Зимните олимпийски игри в Солт Лейк Сити (САЩ) през 2002, където свирят на кристален роял *Зайлер*.

Постоянни гости са в големите концертни зали на Чикаго, Вашингтон, Берлин, Мюнхен, Хамбург, Франкфурт, Дрезден, Щутгарт, Хановер (включително и на Световното изложение ЕКСПО 2000), Виена, Токио, Париж, Руан, Брюксел, Пекин, Рио де Жанейро, Атина, Кейптаун, Рим и Киев.

Редовни участници са на международните фестивали *Савана Онстейдж*, *Майра Хес Мемориал* (Чикаго), *Хамптънс*, *Музикално лято* MDR, Райнгау, Швецинген, Мекленбург – Западна Померания, Шлезвиг-Холщайн, *Пролет в Хайделберг*, *Брамсовите музикални дни* в Баден-Баден, *Джаз Класика* в замъка Елмау, Фестивалните седмици на област Виена, *Варненско лято*, *Шопен* (Душники), Охридския летен фестивал, *Владимир Крайнев* (Киев), Руанския музикален фестивал, *Мартенски музикални дни* (Русе), *Поли пиано* (Пекин) и др.

Като солисти свирят с радиооркестрите на Мюнхен, Хановер и Кайзерслаутерн, Филхармонията на Щутгарт, Северозападната немска филхармония, Симфоничния оркестър *Нов Свят*, Симфоничния оркестър на Савана, Оркестъра на Българското национално радио, Камерен ансамбъл *Софийски солисти*, Софийската филхармония, Пекинската филхармония, Чешкия камерен оркестър, Московския симфоничен оркестър и Украинската национална филхармония. Сред диригентите, с които работят, са Ейджо Оуе, Ари Расилайнен, Алън Франсис, Тошиюки Камуока, Леош Сваровски и Андреас Вайзер.

Избрани за *Артисти на 2001*, младите музиканти имат издадени вече 7 диска с етикета на *CPO Classics*. Повечето от тях включват световните премиери на творби за две пиана от Д. Шостакович, Йохан Кристиан Бах, Клементи, Владигеров и Касагесю. Тези издания получават много награди от водещи международни радио мрежи и са препоръчвани от престижните музикални списания.

Компактдискете на дуото, записани заедно с Филхармоничния оркестър на радио NDR под диригентството на Ейджо

Оуе (с концертите на Мартину и Шнитке), както и записа-ният с Оркестъра на радио SWR и Алън Франсис диск (Мийо, Пуленк и Касагеско) са посрещнати ентусиазирано навсякъде по света. След поредния им компактдиск *Америка за двама*, включващ творби за две пиана на Гершуин, Копланд и Бърнстейн, през 2007 дуото се представя със следващия си успешен продукт *Favourite Flavors* с творби от Морис Равел.

Телевизионни и радио мрежи като ARD, ZDF, CBS, BBC, RAI, БНТ, БНР, Channel 25/WFMT, CCTV, NHK, TV Senado, NPR, много радиостанции в САЩ, CBC Канада посвещават на дуото редица свои продукции.

Пианистите започват обучението си по пиано на петгодишна възраст в музикалните училища (Пловдив и Русе). Като студенти в НМА П. Владигеров са в класа на проф. Константин Ганев. От 1993 Азлика Генова и Любен Димитров работят с легендарния проф. Владимир Крайнев в Музикалната академия в Хановер. Там се дипломират с голям успех и отличие, в резултат на два концерта с оркестър, под диригентството на Ейджо Оуе. Получават титла за Майсторство на концертни солисти

Светлин Русев е роден през 1976 в Русе. Започва да свири на цигулка на петгодишна възраст в НУИ Проф. Веселин Стоянов – Русе. През 1991 постъпва във Висшата национална консерватория за музика и танц в Париж, в класа на Ж. Пуле, Д. Ерлих и Ж. Ж. Канторов. През 1994 журито на фестивала на Висшата национална консерватория за музика и танц едновременно го награждава с Първа награда за цигулка и Първа награда за камерна музика.

Носител е на множество международни награди, най-престижните сред които са от конкурсите в Индианаполис, Мелбърн и големият международен конкурс М. Лонг – Ж. Тибо. През 2001 е удостоен с Голямата награда, Специалната награда на публиката и Специалната награда за най-добра интерпретация на концерт от И. С. Бах на Първия международен музикален конкурс в Сендай, Япония. По време на изложбата *Museum* в Кан през 2000 е определен за *класическо откровение* на асоциацията *Агами*, а през 2001 е избран за спонсорство от Корпоративната фондация на *Natexis-Banques Populaires*.

Солист е на редица оркестри в САЩ, Латинска Америка, Азия и Европа. Работи с диригенти от класата на Л. Флаишер, Й. Менухин, Ю. Тояма, М. Яновски, Р. Лепърг, Д. Акселрод, Ари ван Беек, Ф. К. Ром, Ж. Ж. Канторов, Мунг-Вун Чунг. Като особено търсен партньор в камерната музика работи с имена като Мунг-Вун Чунг, Ж. М. Луизада, Ф. Касар, Е. льо Саж, А. Таместит, В. Менделсон, К. Филипс, П. Майер, Ф. Бернолг.

Редовно е канен за участия на музикални фестивали, сред които *Габриел Форе*, фестивала на Радио Франс в Монпелие, *La Chaise-Dieu*, *Sully-sur-Loire*, *L'Empéri*, фестивала в Кумо, Финландия и *La Roque d'Anthéron*. Съорганизатор е на фестивала *Les Classiques de Val d'Isère*.

Член е на триото Русев – Салке – Розанова и на ансамбъл *Тангисимо*. След високооценения запис с пианистката Елена Розанова, посветен на Панчо Владигеров, Светлин Русев записва *Concerto Funebre* от К. А. Хартман с оркестъра на Оверн, под диригентството на Ари ван Беек.

От 2000 до 2005 година е концертмайстор на оркестъра на Оверн, а от 2005 е назначен за концертмайстор на Филхармоничния оркестър на *Радио Франс*. От 2007 е и главен гостуващ концертмайстор на Филхармоничния оркестър на Сеул.

Светлин Русев е удостоен с наградата *Музикант на годината* и със специалната награда *Кристална лира* за големите си постижения през сезон 2006-2007. От септември 2008 е професор по цигулка в Националната консерватория в Париж.

Емил Табаков – роден в Русе, завършва музикалното училище в родния си град, след което и БДК (понастоящем НМА П. Владигеров) в София през 1974, със специалности контрабас и дирижиране, а 4 години по-късно и с композиция. Той е лауреат на национални и международни конкурси – и като контрабасист (София), и като диригент (*Николай Малко*, 1977, Копенхаген).

Кариерата му на диригент започва от Русенската филхармония през 1976, от 1979 до 1988 ръководи Камерен ансамбъл *Софийски солисти*, а в периода 1985-2000 последователно е диригент, главен диригент и музикален директор на Софийската филхармония. В същото време от 1994 до 1999 е и главен диригент на Белградската филхармония. От 2002 оглавява Симфоничния оркестър на *Билкент* – Анкара.

В края на 2008 маестро Табаков прие поканата на ръководството на БНР да работи и като главен диригент на Симфоничния оркестър на Българското национално радио, и като директор на Дирекция *Музикална продукция и състави* на радиото.

Емил Табаков е гостувал сам и с ръководените от него оркестри в почти всички европейски страни, както и в САЩ, Австралия, Канада, Япония, Южна Корея, Сингапур, Тайван, Бразилия, Южна Африка и др.

Емил Табаков има и обширен оперен репертоар и работи с най-известни италиански и немски певци в авторитетни оперни театри.

През последните няколко сезона Емил Табаков имаше концерти с националния оркестър на Франция, Филхармоничния оркестър на Радио Франс, Националния оркестър *D'île de France*, Националните оркестри на Лил, Лорейн, Авиньон, Нант, Кан, симфоничните оркестри на Арена ди Верона, Чайковски на Московското радио, *Нова Русия*, на Вестфален, Бохум, Сеул, Токио, Рио де Жанейро, Сао Паоло, Монтерей, а също и с Филхармония *Джордже Енеску* (Букурещ), Атински филхармоничен оркестър, Държавен симфоничен оркестър на Истанбул, Симфоничния оркестър *Борусан* (Истанбул), Президентски симфоничен оркестър (Анкара) и др.

Наскоро към Емил Табаков бе отправена покана от Юри Башмет (другият гост-диригент бе Валери Гергиев) да дирижира на музикалния фестивал в Сочи (определен за столица на Олимпийските игри през 2014). А първата за България сценична постановка на *Саломе* под неговото музикално ръководство бе събитие в столичния музикален живот.

Репертоарът на Емил Табаков включва голямо разнообразие от оперни и симфонични произведения от всички музикални епохи. Той е осъществил записи на повече от 250 симфонични и оперни произведения за *Балкантон* (България), *Елан* (САЩ), *Капричио Делта* (Германия), *Мега-Мюзик* (България), *Пентагон* (Холандия), *Гега Ню* (България), *EMI*, *Naxos* и др.

Национално училище по изкуствата Проф. Веселин Стоянов – Русе е създадено през 1959, като Средно музикално училище, а през 1969 получава името на един от най-ярките български композитори, изпълнители и педагози – проф. Веселин Стоянов. През годините в него се разкриват нови специалности и през 1996 е преобразувано в Средно училище по изкуствата, а от 2004 получава статут на Национално училище. То е едно от най-големите училища по изкуствата в страната и подготвя професионални кадри по 28 специалности.

До момента в училището са се дипломирали 1 929 млади творци, като около деветдесет и пет процента от тях продължават своето образование във висши учебни заведения у нас и в чужбина – Германия, Австрия, Англия, Франция, Белгия, Испания, Румъния, Холандия, САЩ и намират достойна реализация като солисти, концертмайстори, дириженти, оркестранти, хористи, балетисти, танцьори, художници, дизайнери, научни работници, юристи, мениджъри. През 50-годишната история на училището са спечелени 958 престижни награди от национални и международни конкурси в България, Чехия, Италия, САЩ, Холандия, Белгия, Русия, Япония, Румъния, Германия, Испания, Англия.

По световните сцени блестят имената на Стефка Евстатијева, Емил Табаков, Георги Спасов, Светла Славчева, Светла Кръстева, Красимира Стоянова, Мариана Цветкова, Иван Кюркчиев, Татяна Давидова, Емилия Ботева, Орлин Анастасов, Милен Начев, Светлин Русев, Димитър Иванов, Надежда Вачева, Любен Димитров, Евгени Божанов и много други. Училището има категорично завоювани позиции в богатия културен календар на град Русе, страната и чужбина. То е съорганизатор и активен участник в МФ *Мартенски музикални дни* – Русе. Организира единствения в региона Национален конкурс на школите и паралелките по изкуствата от Североизточна България и Национален конкурс за дървени духови инструменти. Тук се провежда и престижният Международен конкурс *Франц Шуберт* – форум от европейски мащаб.

Много от учениците са стипендианти на държавни и неправителствени организации – Фонд *Култура*, Фондация *Райна Кабаиванска*, Фондация *Бистра и Галина*, а след завършването си и на редица висши учебни заведения в САЩ и Европа. Предлаганият перспективен модел на образование получи признание и чрез присъдената на училището Награда *Русе* за ярко присъствие в музикалния живот на града, принос за професионалното развитие и израстване на младите хора в областта на изкуството.

Този уникален проект доказва и пресъздава духовната връзка между поколения творци от различни точки на света, направили първите си професионални стъпки в Национално училище по изкуствата *Проф. Веселин Стоянов* – Русе.

Програмата подготви
Мария Дуканова

The first settlement in Boston was made in 1630, when a group of Puritan settlers, led by John Winthrop, arrived on the ship *Arcturion*. They established the city of Boston, which was named after the English port of the same name. The city grew rapidly, and by 1639, it had a population of over 1,000 people. In 1644, the city was incorporated as a town, and in 1688, it became a city. Boston was the center of the American Revolution, and it played a key role in the founding of the United States. The city is known for its rich history, its beautiful harbor, and its many famous landmarks, including the Freedom Trail and the Boston Common.

Състав на Фестивала

Първа цигулка

Мария Пеева
Десислава Стоянова
Яна Дуканова
Мануела Каймаканова
Десислава Чолакова
Людмила Каймаканова
Галина Карааргирова
Милена Лазарова
Цветелина Къстева
Преслав Ганев
Павел Пенев
Нина Бранкованова
Ралица Лазарова
Милена Маджарова

Втора цигулка

Пламена Червенкова
Негина Стоянова
Кремена Миленкова
Виолета Стоянова
Мирослав Божинов
Пламена Крумова
Димитър Малакчиев
Мила Иванова
Живко Георгиев
Димитър Илиев
Даниел Пеев
Веселина Ценова
Маргарита Ганова

Виола

Несрин Байрамогуллари
Ваня Тантикова
Арам Дюлгерян
Детелина Григорова
Галина Косева
Галина Борисова
Димитър Пенев
Татяна Филипова
Славена Маркова
Равена Неделчева

Виолончело

Константин Евтимов
Мартин Димов
Станислав Ушинкин
Иво Александров
Стамен Николов
Ирена Манева
Пламена Стефанова
Георги Георгиев

Контрабас

Петър Найденов
Апостол Косев
Борислав Симеонов
Веселин Дочев
Илия Игрибозов
Силвана Станева
Михаил Сираков

Арфа

Мартина Ябланска

Флейта

Георги Спасов
Явор Желев
Петя Стефанова
Невин Апайдин

Обой

Светлин Дойчинов
Байрам Байрамогуллари
Светлана Анчева
Пламен Павлов

Кларинет

Петър Копаранов
Михаил Жеков
Здравко Саралиев
Петко Минков

Саксофон

Борис Петров
Данаил Ненков

валния оркестър – 2010 г.

Фагот

Мария Черноокова
Иван Вълков
Деско Десков

Тромпет

Ян Дунев
Станислав Сталев
Андон Марков
Димитър Димитров

Валдхорна

Пламен Димитров
Денислав Анчев
Васил Влайков
Волен Николов
Петър Симеонов
Любомир Стоянов

Тромбон

Александър Стоянов
Минчо Томанов
Валентин Стоянов
Стилиян Митев
Борис Борисов

Туба

Красимир Енчев

Ударни инструменти

Румяна Михайлова
Стоян Павлов
Димо Димов
Мартин Милков
Антонин Георгиев

Челеста

Мая Тодорова

